

Uit het Woord der Waarheid

*Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud
Jaargang 79 • nummer 10 • oktober 2024*

INHOUD

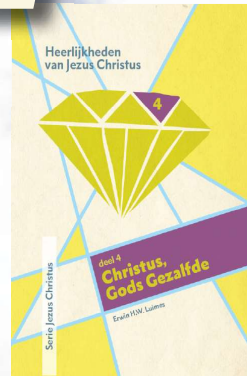
<i>Zijn grote Liefdegave (gedicht)</i>	<i>225</i>
<i>De Naam boven alle namen (10)</i>	<i>226</i>
<i>De tien maagden (Matth. 25) (4, slot)</i>	<i>229</i>
<i>Heb goede moed! (2, slot)</i>	<i>233</i>
<i>'Zoek de dingen die boven zijn' (2)</i>	<i>235</i>
<i>Jozua's laatste woorden</i>	<i>238</i>
<i>Als je ogen naar beneden worden getrokken</i>	<i>244</i>

nieuw verschenen!

Christus, Gods Gezalfde

Heerlijkheden van Jezus Christus, deel 4

Als verlost, als kinderen van God, mogen wij Christus kennen als onze Heiland, onze Redder. En als we zo, door Gods genade, weten voor eeuwig behouden te zijn, komt onvermijdelijk de vraag in ons op: Wie is Hij toch? Dan gaan we naar Hem op zoek en ontdekken we steeds meer van Zijn heerlijkheden in het Woord van God. We zien dan steeds beter Wie Hij precies is Die ons zó liefhad dat Hij in onze plaats wilde sterven op Golgotha's kruis.



God wil graag dat we allemaal door de overdenking van Christus' grootheid worden aangespoord om des te vuriger vast te houden aan de eeuwige Godheid en de waarachtige Mensheid zonder zonde van onze Heere Jezus Christus, aan Zijn karakter als Gods Gezalfde en als de Mensenzoon Die eens diep vernederd werd, maar Die eenmaal over het universum zal regeren.

Daarom is het ons gebed dat deze serie iedere lezer mag helpen meer in het Woord van God te graven, dat zo'n heerlijke Persoon als Middelpunt heeft.

Auteur: Erwin H.W. Luimes

Bestelcode: 6501

96 pag., gebonden boek/hardback, formaat A5

Prijs: € 11,95

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lektuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):

Algemene info: info@uhwdw.nl

Giften e.d.: info@uhwdw-fcs.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

Zijn grote Liefdegave

Vader, God, wij willen danken
voor de zegen uit Uw hand,
U Die ons in Uw erbarmen
hebt gered uit zondeband
en ons in de Eéngenboorne
overlaadt; wie gaf ons meer?
Eeuwig zullen wij U prijzen
door Uw Zoon. U zij de eer!

Voor de wereld was geschapen,
hebt U al aan ons gedacht.
Naar de rijkdom van Uw liefde
zijn wij bij Uw Zoon gebracht.
Hij moet steeds de voorrang hebben,
Hij op Wie vol vreugd' U ziet,
is het Die ons trekt naar Boven
en ons eeuw'ge blijdschap biedt.

Naar Uw raadsbesluit vol liefde
geeft U aan Uw dierb're Zoon
de Gemeente als Zijn volheid,
als Zijn zwaar verdiende loon.
Wat een breedte, lengte, diepte,
hoogte toont U van Uw hart
in het plan, door U besloten,
in Zijn sterven, in Zijn smart.

Vader, hoe ver overtreft dit
wat ons hart bedenken kan!
Klein en nietig, maar aanbiddend
zien wij er de grootheid van.
Ja, Uw grote Liefdegave
is te groot voor ons verstand!
Lof zij U, Die vol genade
Hem aan ons gaf uit Uw hand.

Manuel Seibel

De Naam boven alle namen (10)

Als God heeft de Heere Jezus, zoals we al hebben gezien, Zichzelf ontledigd en nu leren we dat Hij als Mens Zichzelf heeft vernederd. Ja, het hele leven van onze gezegende Heere als Mens is samengevat in de woorden: 'Hij heeft Zichzelf vernederd', want het is niet, zoals sommige vertalingen weergeven in Filippi 2, 'en is gehoorzaam geworden tot de dood', maar 'gehoorzaam wordend', dus in het Zichzelf vernederen en om het volkomen karakter van de vernedering tot uitdrukking te brengen, wordt eraan toegevoegd: 'ja, tot de kruisdood'. Het was inderdaad een lage plaats die Hij innam toen Hij de gestalte aannam van een slaaf, maar **hoeveel lager ging Hij nog toen Hij 'uiterlijk als een Mens bevonden' de schandelijke dood stierf aan het kruis!** En laten we onszelf er steeds aan herinneren, wanneer we in verwondering en aanbidding deze oneindige neerbuigendheid overdenken, dat Christus hier wordt voorgesteld als ons voorbeeld.

Hier past de vraag, in de prachtige bewoordingen van iemand anders: 'Worden onze gevoelens niet in beslag genomen en geabsorbeerd door het met vreugde stilstaan bij wat de Heere Jezus hier beneden was? Wij bewonderen, zijn nederig en worden aan Hem gelijkvormig door genade. De oorsprong en bron van dit leven in ons, de tentoonspreiding van de volmaaktheid ervan in Hem, bewerkt en ontwikkelt in ons de kracht en nederigheid, want wie zou hoogmoedig kunnen zijn in gemeenschap met de nederige Jezus? Hij wil ons leren nederig de laagste plaats in te nemen, maar dat Hij die Zelf heeft ingenomen, is het voorrecht van Zijn volmaakte genade. Gezegende Meester, mogen wij op zijn minst dicht bij U zijn en verborgen zijn in U'.

Dat is het wonderbare fundament waarop de huidige verhoging van Christus is gebaseerd. Dat er een direct verband tussen beide

bestaat, blijkt uit het woord 'daarom', dat ons ook laat zien wat er in Gods hart is wat betreft de Zelfvernedering van Christus. Er worden in de Schrift veel redenen gegeven voor de heerlijkheid van Christus. Zijn waardig-zijn, bijvoorbeeld, wordt geprezen in Openbaring 5, vanwege de verlossing die Hij bewerkt had door Zijn sterven en door de werking van Zijn bloed. Hijzelf verklaart in Johannes 17 dat Hij verheerlijkt is omdat Hij de Vader had verheerlijkt op de aarde en het werk voleindigd had dat de Vader Hem te doen had gegeven. Hier gaat het om een heel ander aspect.

Het is God Zelf Die tussenbeide treedt, in de vreugde van Zijn hart, in Zijn welbehagen in Hem Die Zichzelf zo vernederd had, en Hem verheft tot de hoogten van heerlijkheid die Hij nu inneemt. En dat handelen verkondigt luid in heel het universum dat geen enkele andere positie in overeenstemming geweest zou zijn met Zijn daden, dat Hem Die Zich tot het uiterste vernederd heeft, de hoogste plaats toekomt. Moreel gezien is het de belichaming van het principe, in al zijn volmaaktheid, dat de Heere Zelf heeft verkondigd: 'Ieder die zichzelf vernedert, zal verhoogd worden' (Luk. 14:11). We kunnen daarom zeggen dat Zijn verhoging slechts Zijn beloning en kroon was.



In zijn Brief aan de Efeziërs belicht de apostel een ander aspect van dit belangrijke onderwerp. Daar zegt hij ons dat Hij Die is neergedaald naar de lagere delen van de aarde, ook Degene is Die is opgevaren boven alle hemelen, opdat Hij alles zou vervullen (Ef. 4:9-10). Hoewel wij deze diepe woorden misschien niet kunnen doorgronden, kunnen ze niet minder betekenen dan dat op grond van de vernedering van Christus en het werk dat Hij daarmee tot stand bracht voor het volvoeren van de raadsbesluiten van God, Hij uiteindelijk het hele universum zal overspoelen met Zijn eigen verlossingsheerlijkheid. En dit, en niets minder dan dit, zal [Gods antwoord zijn op de vernedering van Zijn geliefde Zoon](#).

Laten we terugkeren naar ons vers. We zien dat 'de Naam die boven alle naam is' Hem is geschonken als een deel van Zijn verhoging, ja dat het Gods eigen beoordeling is van wat Hem rechtmatig toekomt Die Zichzelf vernederd had, gehoorzaam wordend tot de dood, ja, tot de kruisdood. Zo wordt de waarde van Christus duidelijk door de plaats die God Hem heeft gegeven om in te nemen. We zeggen: 'gegeven om in te nemen', omdat hier Zijn verhoging als Mens wordt voorgesteld, als het gevolg van Zijn volmaakte gehoorzaamheid en volkomen toewijding aan de heerlijkheid van God door Zijn hele wandel hier op aarde tot aan en tot en met de dood. Wat 'de Naam' is, en of het al dan niet de naam Jezus is, zo is al opgemerkt, kan niet met zekerheid worden vastgesteld. De Geest wil onze aandacht richten op datgene wat van belang is. En het belang is, laat het nog eens herhaald worden, dat welke verheven wezens ook de hemelse troon omringen mogen, de verheerlijkte Jezus ver boven hen staat. De naam die Hem geschonken wordt, op grond van Zijn vernedering, getuigt van een waardigheid die ver uitstijgt boven die van de meest verheven hemelse legermachten en vertelt ons bovendien dat Hij oppermachtig is in alle werelden waaruit het universum van God bestaat.

Als de positie die Hij nu vervult, dus de uitdrukking is van Gods welbehagen in de eens vernederde Christus, zal het dan ook niet de vreugde van Gods kinderen opwekken als zij Hem in die staat en heerlijkheid aanschouwen? Door de genade van God zijn wij geroepen om te delen in Zijn eigen vreugde in Zijn geliefde Zoon. En het genieten hiervan, al is het in zwakke mate, is werkelijk de voorsmaak – het begin – van hemelse vreugden, die ons hart vullen zelfs terwijl wij het zand van de woestijn betreden en slechts tot uitdrukking gebracht kunnen worden in aanbidding en zang.

(Wordt vervolgd).

Edward Dennett

De tien maagden (Matth. 25) (4,slot)

*De vorige keer hebben we al gezien: iedereen moet **voor zichzelf** olie hebben. Niemand kan geloven, of het leven verkrijgen, voor een ander. Ieder heeft **voor zichzelf** met God te maken. De band die de ziel met Christus verbindt, is intens persoonlijk. Er bestaat niet zoiets als tweedehands geloof. Een ander kan ons godsdienst onderwijzen, of theologie, of de letter van de Schrift; hij kan ons echter geen olie geven; hij kan ons geen geloof geven; hij kan ons geen leven geven.*

Hoe is uw reactie op deze ernstige werkelijkheid? Bent u een wijze of een dwaze maagd? Hebt u het leven gekregen in een verzezen en verheerlijkte Heiland? Of bent u alleen in naam een belijder van het geloof en stelt u zich ermee tevreden om uit gewoonte naar de kerk te gaan? Bent u net voldoende godsdienstig om u op aarde achtenswaardig te maken, maar niet voldoende om verbonden te zijn met de hemel?

Wij smeken u dringend om hier ernstig over na te denken. Doe dat nu. Bedenk hoe onuitsprekelijk verschrikkelijk het zal zijn als uw lamp van belijdenis uitdooft en u achterblijft in diepe duisternis – de duisternis van een eeuwige nacht. Hoe vreselijk om de deur gesloten te vinden achter die stralende optocht die de bruiloftszaal is binnengegaan – gesloten in uw gezicht! Hoe hartverscheurend is de roep: 'Heere, Heere, doe ons open!' en hoe vernietigend, hoe verpletterend het antwoord: 'Ik ken u niet' (vs. 11-12).



O, geef deze belangrijke zaken nu een plaats in uw hart, terwijl de deur nog openstaat en God in Zijn wonderbaarlijke lankmoedigheid de genadetijd laat voortduren. Het moment nadert snel waarop de deur van de genade voor altijd voor u gesloten zal worden, wanneer alle hoop vervlogen zal zijn en uw kostbare ziel in een zwarte en eeuwige wanhoop zal worden gedompeld. Moge de Geest van God u uit uw noodlottige slaap wekken en u geen rust gunnen totdat u die vindt in het volbrachte werk van de Heere Jezus Christus en in verering en aanbidding aan Zijn gezegende voeten.

We zullen nog kort nader ingaan op de wijze maagden. Het grote belangrijke kenmerk dat hen, volgens het onderwijs van deze gelijkenis, onderscheidt van de dwaze maagden, is dat zij, toen zij op weg gingen, 'olie in hun kruiken' meenamen (vs. 3). Met andere woorden: wat ware gelovigen onderscheidt van louter naambelijders, is dat de eersten de genade van Gods Heilige Geest in hun hart hebben; zij hebben de geest van het leven in Christus Jezus ontvangen en de Heilige Geest woont in hen

als het zegel, het onderpand, de zalving en het getuigenis. Dit grote en heerlijke, ja ontzagwekkende en wonderbaarlijke feit kenmerkt nu alle ware gelovigen in de Heere Jezus Christus. En het is een immens en onuitsprekelijk voorrecht, dat onze ziel ertoe zou moeten brengen om zich altijd in heilige aanbidding te buigen voor onze God en onze Heere Jezus Christus, Wiens volbrachte verlossing deze grote zegen voor ons heeft bewerkt.

Hoe droevig stemmend is het om te bedenken dat wij, ondanks dit verheven en heilige voorrecht, moeten lezen in de gelijkenis: '[Zij werden] allen slaperig en sliepen in' (vs. 5)! Allen, zowel de wijze als de dwaze maagden, sliepen in. De Bruidegom bleef uit en allen, zonder uitzondering, verloren de frisheid, de vurigheid en de kracht van de hoop op Zijn komst en vielen in een diepe slaap.

Dat is de verklaring van onze gelijkenis en dat is het ernstige feit van de geschiedenis. De gehele belijdende Christenheid viel in slaap. De 'gelukkige hoop' (Titus 2:13) die zo helder scheen aan de horizon van de eerste Christenen, vervaagde en verdween heel snel. En als we de kerkgeschiedenis van achttien eeuwen doornemen, van de apostolische vaders tot het begin van de 19^e eeuw, zoeken we tevergeefs naar een duidelijke verwijzing naar de specifieke hoop van de Kerk – de persoonlijke terugkeer van de gezegende Bruidegom. In feite was die hoop vrijwel verloren gegaan in de Kerk; sterker nog, het onderwijzen ervan werd bijna als ketterij gezien. En zelfs nu, in deze laatste dagen, zijn er honderdduizenden aangestelde dienaren van Christus die niet de moed hebben om de komst van de Heere te verkondigen of te onderwijzen zoals deze in de Schrift wordt geleerd.

Het is waar, geprezen zij God, dat we in de afgelopen halve eeuw een enorme verandering opmerken. Er is een groot ontwaken

geweest. Door Zijn Heilige Geest herinnert God Zijn volk aan lang vergeten waarheden, waaronder de heerlijke waarheid van de komst van de Bruidegom. Velen begrijpen nu wat de reden was waarom de Bruidegom uitbleef: dit was eenvoudig dat God 'lankmoedig over [ons was], daar Hij niet wil dat iemand verloren gaat, maar dat allen tot bekering komen' (2 Petr. 3:9). Wat een kostbare reden!

Maar zij beseffen ook dat, ondanks deze lankmoedigheid, onze Heere nabij is. Christus komt eraan. De roep te middernacht heeft geklonken: 'Zie, de Bruidegom! Ga uit, Hem tegemoet!' (vs. 6). Mogen miljoenen stemmen deze ontroerende roep doen weerklinken, totdat zijn grote morele kracht zich uitstrekt van pool tot pool en van de rivier tot de einden van de aarde en de hele Kerk opwekt om als één man uit te zien naar de glorieuze verschijning van de gezegende Bruidegom van ons hart.

Geliefde broeders in de Heere, ontwaak! Laat elke ziel worden gewekt. Laten we de laksheid en de sluimering van werelds gemak en genotzucht van ons afschudden; laten we ons verheffen boven de vernietigende invloed van religieuze formaliteit en saaie routine; laten we ons ontdoen van de dogma's van valse theologie en in de geest van ons denken en in de genegenheid van ons hart op weg gaan om onze terugkerende Bruidegom te ontmoeten. Mogen Zijn ernstige woorden met nieuwe kracht onze ziel raken: 'Waak dan, want u weet de dag of het uur niet' (vs. 13). Moge de taal van ons hart en ons leven zijn: 'Amen, kom, Heere Jezus!'

C.H. Mackintosh

Heb goede moed! (2, slot)

In het Nieuwe Testament vinden we zes voorvallen waarin de Heere Jezus Zelf of degenen die Hij uitzendt, deze bemoedigende woorden uitroepen naar mensen toe die hulp zoeken. In dit tweede artikel denken we na over het laatste drietal waar deze uitspraak wordt gedaan.

De discipelen op het meer – Markus 6

Op de weg waar de Heere hen naartoe geleid had, kwamen de discipelen in een storm terecht. De Heere Jezus Zelf is niet bij hen, maar op de berg om te bidden. Toch ziet Hij Zijn discipelen in hun benauwdheid. En Hij wil naar hen toe komen. Hij komt altijd op het juiste moment. De discipelen zijn erg bang, maar de Heere Jezus, Die bij hen op het meer kwam, spreekt tot hen en zegt: 'Heb goede moed!' (vs. 50).

Waarom kunnen de discipelen goede moed hebben? Omdat de storm al voorbij was? Nee, de golven en de wind woedden nog steeds. Hebben ze goede moed omdat de storm niet zo erg was? Dat is ook niet de reden. De nood was echt en groot. De Heere Jezus wist dat. De reden om goede moed te hebben lag ook niet bij de discipelen. Het gaat niet om hun ervaring, hun moed of wat ze tot nu toe hebben bereikt. Er is maar één reden om goede moed te hebben: het feit dat de Heere Jezus Zelf nu bij hen is. Hij Die over het water kon lopen, is er nu. Dus Hij zegt: 'Heb goede moed, Ik ben het!'

Hij roept ons op om hetzelfde te doen in alle moeilijkheden en stormen. Hij is daar. We zijn niet alleen. Op Zijn tijd zal Hij helpen.

Dat zeker. En zolang Hij niet toestaat dat de storm tot rust komt, geeft Hij ons ook rust en stilte in ons hart door Zijn aanwezigheid.



Hij roept ook naar ons: Ik ben het! Ik ben bij je! En dat is ook de reden voor ons om goede moed te hebben.

Hij heeft de wereld overwonnen – Johannes 16

Niet alleen moeilijkheden en de stormen van het leven maken het de gelovige moeilijk. Ook de vijandige wereld met haar aanvallen en verleidingen kan ons verdriet doen. De Heere Jezus laat Zijn discipelen en dus ook ons niet in het ongewisse. In Zijn afscheidswaarden in Johannes 16 vertelt Hij dit aan Zijn discipelen.

Vaak zijn het de aangename dingen in de wereld die ons in de problemen brengen, of dat wij onszelf daardoor in de problemen brengen. Maar of het nu gaat om de tegenstand van de wereld of de verleiding van de wereld – **de Heere Jezus heeft de wereld overwonnen!** Hij informeert de Zijnen over wat zij in de wereld te verwachten hebben. Maar Hij maakt ook duidelijk dat Hij de overwinnaar is. Hij heeft de duivel, de zonde en de wereld overwonnen (Hebr. 2:14; Hebr. 9:26 en Joh. 16:33). Als we dicht bij Hem blijven, kunnen wij overwinnaars met Hem zijn. Dan kunnen we echt goede moed hebben!

Paulus in de kazerne – Handelingen 23

Deze laatste gebeurtenis, waarin we de bemoedigende woorden uit de mond van de Heere Jezus horen, is voor ons van bijzonder belang. Net als Paulus leven wij ook niet meer in de tijd dat de Heere Jezus als Mens op aarde was en Zijn ambt uitoefende, toen men Hem daadwerkelijk kon horen zeggen: 'Heb goede moed!'

Maar net zo realistisch kwam Hij op die speciale avond naar Paulus toe, die in Jeruzalem gevangen was genomen en door de kolonel naar de kazerne was gebracht. Paulus was naar Jeruzalem gekomen uit liefde voor zijn volk en voor zijn Heere, hoewel hem herhaaldelijk was verzekerd dat hem daar grote moeilijkheden te wachten stonden. En toen hij voor het sanhedrin stond, had

hij zonder nadenken tot de hogepriester gesproken. Hij had zijn woorden moeten terugnemen.

Welke gedachten hadden de trouwe dienaar die nacht kunnen bezighouden? In zo'n situatie betwijfel je snel of je nog wel op de goede weg bent en hoe het verder zou kunnen gaan.

Maar wat Paulus ook heeft beziggehouden – **de Heere Jezus Zelf kwam die nacht bij hem, gaf hem troost en moedigde hem aan voor de verdere weg.**

Wat een troost, wat een bemoediging door deze ontmoeting met de Heere Jezus voor de apostel. En wat een vertroosting voor iedere gelovige die tot op de dag van vandaag deze woorden van de Heere Jezus op zichzelf mag toepassen!

Christian Rosenthal

'Zoek de dingen die boven zijn' (2)

Christus aan de rechterhand van God

'Als u nu met Christus opgewekt bent, zoek dan de dingen die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand van God' (Kol. 3:1).

'Als' aan het begin van de zin betekent in het Grieks een *vervulde* voorwaarde, zodat ook vertaald kan worden: *'Omdat u nu met Christus opgewekt bent'*.

Er wordt dus van een *reële* zaak uitgegaan, die op elk kind van God van toepassing is. 'U bent ... opgewekt'. Wat een heerlijk feit!

God heeft het voor ons volbracht, het is *Zijn* werk. Wij zien dat in verband met Kolosse 2:12 en het geloof gelooft wat God zegt en trekt er de noodzakelijke conclusies uit. Nu, wanneer Hij 'boven' is en wij met Hem opgewekt zijn, dan is de enig mogelijke conclusie deze: dat wij, wat onze geestelijke situatie betreft, buiten deze wereld zijn. Weliswaar vinden wij hier niet het mee zitten van de gelovige in de hemelse gewesten, zoals in de Brief aan de Efeziërs (Ef. 2:6), maar toch moeten onze genegenheid en motieven, ons streven en onze zintuigen gericht zijn op *de dingen die boven zijn*.

Letterlijk staat er: 'Zoek [voortdurend] de dingen boven'. In principe behoren ze ons toe, want wij zijn al gezegend 'met alle geestelijke zegening in de hemelse gewesten in Christus' (Ef. 1:3). Hier gaat het er echter om ze te *zoeken*. Beide zijn waar. Alle dingen boven – Christus Zelf en alle vruchten van Zijn werk – zijn van ons. En wat onze activiteit in het geestelijk genieten ervan aangaat, liggen ze binnen ons bereik. Voor die dingen moeten we leven en in beweging komen. Als mensen die opgewekt zijn, staan wij in verbinding met de hemel hoewel wij – zoals de Heere tijdens de veertig dagen na Zijn opstanding – daadwerkelijk nog hier op aarde zijn.



Terwijl de '*dingen die boven zijn*' ons toebehoren, zijn de dingen op de *aarde* niet ons werkelijke eigendom. Ze zijn ons alleen maar in de Heere gegeven (Luk. 16:10-12). God wilde dat wij door de '*dingen boven*' beïnvloed worden als onze eigen ware

en blijvende schat. Inderdaad, waar onze schat is, daar zal ook ons hart zijn (Matth. 6:21)! Dat lieten de aartsvaders ons al in vroegere dagen zien, waarover we in Hebr. 11 lezen. Zij hadden hun hart op een 'beter, een hemels vaderland' gezet (Hebr. 11:16). En zij waren daarom tevreden om in de tussentijd maar in tenten te wonen als rondtrekkende vreemdelingen. Zo moeten wij ook doen. We weten toch dat God ons nooit zal teleurstellen, maar ons alles zal geven wat Hij ons beloofd heeft.

'Waar Christus is, gezeten aan de rechterhand van God'. Hier wordt duidelijk dat er uiteindelijk maar één Persoon is Die ons aantrekt: Christus aan de rechterhand van God. Maar één Persoon in de hemel kan ons boven de aarde verheffen. Christus heeft de aarde verlaten. Hij verblijft nu in de hemel boven en ons hart wordt naar Hem toe getrokken. Dat is de manier van God om onze harten te heiligen: Christus als verheerlijkt in de hemel voor ogen te hebben (Joh. 17:19).

Dat de Heere Jezus nu *aan de rechterhand van God* zit, heeft twee betekenissen. Enerzijds laat het zien dat Hij *door God aangenomen* is. Anderzijds toont het aan dat het *verlossingswerk volbracht* is. Met het oog op het eerste was het *God* Die Hem als uitdrukking van Zijn welbehagen aan Zijn rechterhand plaatste (Ps. 110:1; Ef. 1:20; Hebr. 1:13). In verband met het tweede is Christus Zelf aan de rechterhand van God gaan zitten, als het bewijs dat er voor de reiniging van de zonden niets meer te doen is (Hebr. 1:3; 8:1; 10:12; 12:2). Het is een heerlijke, unieke positie, die onze Heiland vandaag in de hemel inneemt: 'Gezeten aan de rechterhand van God'. En met Hem zijn wij verbonden.

(Wordt vervolgd).

Christian Briem

Jozua's laatste woorden

'Beste vrienden, de liefde is honderd keer beter dan de haat. De hoop is beter dan de angst. En optimisme is beter dan wanhoop'.

Dat waren de laatste woorden van Jack Layton als leider van de politieke partij NPD in Canada. Deze woorden vormden de afsluiting van zijn afscheidsbrief aan de leden van zijn partij – een brief waarin ook bemoedigingen stonden voor alle Canadezen die aan dezelfde ziekte leden waaraan hij zou overlijden.

Enkele maanden voor zijn overlijden vierde deze partijleider, die bewonderd werd voor zijn doorzettingsvermogen omdat hij een agressieve kanker had overwonnen, de overwinning van zijn partij bij de federale verkiezingen in Canada. Plechtig engageerde hij zich om zijn land te dienen als leider van de officiële oppositie. Hij was zich zeer bewust van de belangrijke taak die hem te wachten stond. Hij ging onvermoeibaar de immense taak die hem was toevertrouwd, te lijf, hoewel zijn krachten al sterk hadden afgenomen. Had hij niet, ondanks zijn conditie, zijn partij geleid naar een grote invloed, terwijl die partij voorheen weinig betekende?! Daarom was elke hoop gegrond!

Korte tijd na zijn overwinning moest de dappere strijder opnieuw de weg inslaan naar allerlei ziekenhuizen om nieuwe therapieën te volgen en zich uiteindelijk op 22 augustus 2011 neerleggen bij de wil van God. Zijn nationale begrafenis trok een geëmotioneerde menigte aan, ontroerd en dankbaar om de toewijding van deze man, die met overtuiging geloofde in sociale rechtvaardigheid.

Jack Layton liet een boodschap van liefde en hoop achter – maar alleen voor hier op aarde. Wat dacht hij over het hiernamaals?

Beste lezer, hebt u de overtuiging dat u naar de gezegende tegenwoordigheid van de Heere Jezus zult gaan, als u sterft? Welke laatste woorden dienen u op dit moment als gids?

Voordat de Heere Jezus Zijn discipelen verliet, had Hij hun verteld over Zijn heengaan, over het huis van de Vader en over de Trooster, de Geest van de waarheid, Die Hij hun zou zenden. Hij had hun een nieuw gebod gegeven, opdat de wereld zou erkennen dat zij Christus' eigendom waren; dat was het gebod dat zij elkaar moesten liefhebben, zoals Hij hen had liefgehad (Joh. 13:34). Na de maaltijd van het Pascha heeft de Heere Jezus hun in het brood en de beker een herinnering nagelaten die men het laatste avondmaal van de Heere noemt; dat is een gedachtenismaaltijd die moet worden gehouden totdat Hij komt (1 Kor. 11:23-26).

Aan het eind van zijn leven richt de apostel Johannes zich, geleid door de Heilige Geest, tot de gelovigen in Filadelfia. Hij herinnert hen eraan dat zij het woord van Zijn volharding moeten blijven bewaren, ook al hadden ze weinig kracht (Openb. 3:7-13). In een maatschappij die God in meerderheid heeft verworpen, zijn de echte Christenen weinig in aantal. Ze weten wat het betekent weinig kracht te hebben. Als we doorgaan op de levensweg terwijl we steunen op *eigen* kracht, kunnen wij falen en ten prooi vallen aan ontmoediging. Wat kunnen we anders doen, dan ons vastklampen aan de Heiland en aan Zijn beloften? Denk maar aan deze: 'Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met Mijn rechterhand, die gerechtigheid werkt' (Jes. 41:10).

Het Oude Testament beschrijft ons de geschiedenis van een grote leider. Hij was verantwoordelijk voor een groep personen. Zij beleefden ervaringen die vergelijkbaar zijn met de onze. Deze leider is Jozua, de man die door God was uitgekozen om de Israëlieten in Kanaän te brengen, het beloofde land. Hij was gehoor-

zaam aan Gods aanwijzingen en leidde zijn volk naar overwinningen die alle verwachtingen te boven gingen. Hoewel ze klein in aantal waren vergeleken met al die volken om hen heen, trokken de Israëlieten de strijd in. Ze brachten de ene na de andere nederlaag toe aan allerlei steden, terwijl ze tegelijkertijd de schrik vormden voor het hart van al hun vijanden.



Voordat Jozua de eerste en grote strijd levert, verzekert de Heere hem van Zijn aanwezigheid als Overste van het leger. De onneembare stad Jericho viel, omdat de Israëlieten het bevel van de Heere hadden gehoorzaamd. Aan de andere kant bracht een kleine stad Ai, klein in aantal, een nederlaag toe aan de Israëlieten! Wat was er gebeurd? Jozua ontvangt het antwoord: 'Israël heeft gezondigd. Ook hebben zij Mijn verbond, dat Ik hun geboden had, overtreden. Bovendien hebben zij genomen van wat met de ban gewijd was, en ook gestolen, en ook gelogen, en zij hebben het ook bij hun huisraad gelegd' (Joz. 7:11). Vanaf het moment dat het volk terugkeerde naar de Heere, kende het weer talrijke overwinningen en nam het bezit van het beloofde land. En net voor zijn dood op de

leeftijd van 110 jaar liet Jozua een laatste boodschap achter voor zijn volk. Deze laatste woorden hielden nauwkeurige richtlijnen in voor de Israëlieten, die er zich ook na zijn dood voor moesten blijven inzetten om de verworven bezittingen te behouden.

Ten eerste herinnerde Jozua het volk eraan dat de Heere hun kracht was en dat *Hij* verantwoordelijk was voor hun welzijn (Joz. 23:3). Op het moment dat hij de functies van het leiderschap op

zich nam, had hij bij drie gelegenheden het bevel gekregen sterk en moedig te zijn. Hij moest ook de wet houden, die door Mozes gegeven was, en niet afwijken naar rechts of naar links, opdat het hem goed zou gaan, overal waar hij ging (Joz. 1:7). Jozua gaf deze zelfde vermaningen door aan het hele volk en hield hun voor dat niemand van al hun vijanden tegenover hen had kunnen standhouden. Al hun vijanden gaf de Heere in hun hand. Van al de goede woorden die de Heere tot het huis van Israël gesproken had, is er niet één woord on vervuld gebleven: alles is uitgekomen (zie Joz. 21:44-45). Is de sleutel van succes niet de kracht die zich bevindt *in God* en in de gehoorzaamheid aan Zijn Woord?

De laatste boodschap van Jozua omvat vijf nauwkeurige voorschriften voor de Israëlieten toen. Deze voorschriften zijn ook voor de gelovigen van nu van groot belang, als ze tenminste graag willen volharden en steunen op de kracht van de Heere (Joz. 23-24).

Instructie nummer 1: gehoorzaam de Heere (Joz. 23:6)

Om de resultaten van gehoorzaamheid te begrijpen, was het voor de Israëlieten genoeg om zich de overwinning te herinneren die was behaald op Jericho. Ook al konden de methoden die God gebruikte in de strijd, hun misschien onlogisch lijken, toch had hun gehoorzaamheid aan de Heere hun een geweldige overwinning bezorgd.

Instructie nummer 2: houd je vast aan de Heere (Joz. 23:8)

Dat betekent: je met beide handen vasthouden aan Hem, wetend dat onze omstandigheden gevaarlijk zijn. De greep loslaten, al was het maar met één hand, zal enorme gevolgen hebben voor onze geestelijke toestand.

Instructie nummer 3: heb de Heere lief (Joz. 23:11)

'Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst liefhad' (1 Joh. 4:19). Zou er een mooiere gelegenheid bestaan om ons Zijn liefde te herinneren dan als wij met andere gelovigen vergaderd zijn om tot **Zijn** gedachtenis brood te breken en uit de beker te drinken? Als wij eraan denken waar Zijn liefde Hem heeft gebracht, raakt dat ons hart en onze gedachten op het diepst. De Heere wist in Zijn wijsheid dat we een wekelijkse herinnering aan Zijn liefde nodig zouden hebben om onze harten ertoe te brengen onze liefde voor Hem tot uiting te brengen.

Instructie nummer 4: heb ontzag voor de Heere (Joz. 24:14)

Het gaat hier niet om een bang zijn voor de gevolgen, maar om een houding die wordt gekenmerkt door diep ontzag voor God en eerbied in Zijn nabijheid. We vrezen de Heere, omdat wij Hem erkennen als de enige ware God, de Schepper van alle dingen, Degene Die alle dingen draagt en de macht over alles heeft, en dat wij ons gedragen in overeenstemming met dit diepe besef.

Instructie nummer 5: dien de Heere (Joz. 24:14)

Het zou normaal moeten zijn dat we de Heere zouden willen dienen, als wij ons bewust zijn van Zijn macht, van Zijn gezag en van Zijn liefde. We willen Hem dienen, niet uit verplichting of om er enig voordeel uit te halen, maar om te laten zien dat we Zijn grote liefde voor ons kennen en waarderen.

Vandaag is de strijd voor de kinderen van God van een heel andere orde: 'Want onze strijd is niet tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van deze duisternis, tegen de geestelijke [machten] van de boosheid in de hemelse gewesten' (Ef. 6:12).

Satan houdt ervan om ons te zien toegeven aan ontmoediging of om ons tevreden te laten zijn met een zwak en gebrekkig Christelijk leven, waar wij nu eens de Heere volgen en dan weer de wereld. En dat doen we dan, hoewel de Heere Jezus heeft gezegd: 'Niemand kan twee heren dienen, want hij zal óf de één haten en de ander liefhebben, óf zich aan de één hechten en de ander verachten' (Matth. 6:24).

Wat een zegen is het om bezit te nemen van onze geestelijke zegeningen, van onze hemelse erfenis! Wat een bemoediging een leven te leiden dat overeenstemt met onze positie als leden van het lichaam van Christus, van Zijn Gemeente, die Hij verworven heeft door Zijn overwinning op deze wereld, satan en zijn dood.

Tot slot: als het onze wens is om standvastig te zijn en te volharden als Christenen, bevat de boodschap van Jozua nauwkeurige richtlijnen voor ons. We moeten ons de geestelijke zegeningen toe-eigenen waarmee de Heere ons gezegend heeft. We zullen alleen maar dan de vrede en blijdschap kunnen kennen op onze geloofsweg als we eerst onze eigen 'boog' en ons eigen 'zwaard' aan de kant hebben gelegd en alleen maar meer rekenen op Zijn kracht en niet op de onze (Ps. 44:3-6).

Jan Rot
(uit: L'Étoile du Matin, 2011)



Als je ogen naar beneden worden getrokken

Een blik op de omstandigheden

Susanna krijgt haar werk niet meer af. Haar man Marcel komt steeds vaker ontevreden thuis van het werk. Haar oudste dochter heeft problemen op school. En het wasgoed stapelt zich op in de woonkamer.

Een begrijpelijke wens

Dat onze hulp alleen van de Heere Jezus kan komen, heeft Susanne als klein kind al van haar ouders gehoord. Ze hebben ook de liefde van Gods Woord in haar hart geplant. Maar al wekenlang voelt ze geen vreugde meer in het lezen van de Bijbel. 'Als we eindelijk weer eens zonder problemen en tijdgebrek konden leven,' zucht ze, 'een paar weken rust maar, om onze batterij op te laden. Ja, als de omstandigheden weer anders waren'.

Wensten de discipelen van de Heere Jezus andere omstandigheden toen zij in nood waren op het Meer van Galilea? Ze zouden liever een kalme wind en een rustig wateroppervlak hebben gehad. Ze waren toch op weg met het schip omdat hun Heere en Meester hun dat bevolen had. En nu deze storm. De wind was tegen hen en de boot was een speelbal van de hoge golven.

De discipelen kenden zoiets al, ze waren al eens eerder in nood op de zee van Galiléa. De Heere was vanaf het begin in de boot geweest, ook al sliep Hij, moe van zijn ononderbroken dienst, achter in de boot. In hun angst om in de storm om te komen hadden zij de Heere wakker gemaakt en met verbijstering gezien hoe drie woorden van Hem genoeg waren om een einde te maken aan de ellende. 'Zwijg, wees stil!' had de Heere alleen maar gezegd en wind en golven moesten onmiddellijk gehoorzamen (Mark. 4:39).

Maar deze keer was het anders. De discipelen, die het gebod van de Heere volgden, waren alleen op weg naar de andere kant, Hij was niet bij hen in de boot. En toen de Heere 's nachts naar hen toe kwam, veranderde Hij hun omstandigheden niet onmiddellijk. De stormwind huilde onverminderd en de golven sloegen voortdurend in de boot. 'Wees welgemoed, Ik ben het, vrees niet' (Matth. 14:27) riep de Heere de discipelen toe.

De bemoedigende uitnodiging van de Heere

Ook tegen Susanna en Marcel, ja tegen ons allemaal roept de Heere, net als toen tegen de discipelen: 'Wees welgemoed, Ik ben het, vrees niet'. Heb goede moed – met andere woorden: geef je hoop niet op! De hoop die op Hem vertrouwt, ongeacht de omstandigheden, verzamel nieuwe moed! 'Werp dan uw vrijmoedigheid niet weg, die een grote beloning met zich meebrengt' (Hebr. 10:35).

Wees niet bang – wees niet ongerust! Vertrouw Me! 'In stilheid en vertrouwen zou uw sterkte zijn', staat in Jesaja 30:15. Ja, als het zo gemakkelijk zou zijn om goede moed te hebben en niet bang te zijn... 'Dat kan ik niet', zullen velen zeggen. Dat klopt, dat kunnen we ook niet uit onszelf. Daarom zijn de woorden die de Heere tussen deze twee oproepen door naar Zijn discipelen roept, zo belangrijk voor ons: 'Ik ben het'. Deze woorden zijn niet alleen het middelpunt van Zijn bemoedigende roep tot de discipelen, maar herinneren ons er ook aan dat de Heere bij ons is en dat wij deze oproep van de Heere alleen met Zijn steun in daden kunnen omzetten.

'Ik ben' – dit is de naam van de eeuwige God in Wie alles te vinden is. Hij is almachtig, alomtegenwoordig en alwetend, Hij is in staat om alles te doen en voor Hem is geen ding onmogelijk. 'Ik ben' – als de Heere op deze manier verschijnt, kan niets en niemand Hem weerstaan. Denk maar aan die gedenkwaardige gebeurtenis in de Hof van Gethsémané toen die grote menigte,

gewapend met zwaarden en stokken, de Heere kwam aanhouden. Op hun uitspraak dat zij Jezus de Nazareeër zoeken, antwoordde de Heere: 'Ik ben het' en iedereen viel op de grond. En niets minder dan deze 'Ik ben' daagt ons uit om moedig te zijn en niet bang, **omdat Hij Zelf bij ons is.**

Twijfels ondanks geloofservaring

'Wees welgemoed, Ik ben het, vrees niet'. Of de discipelen bij deze woorden aan hun laatste ervaring met de Heere, in de storm, hadden gedacht? Ondanks deze geloofservaring twijfelde in ieder geval Petrus. 'Heere, als U het bent...' (vs. 28), is zijn eerste reactie op de bemoedigende roep van zijn Heere. Aan de ene kant maakt dit duidelijk dat hij de Heere wilde herkennen en dicht bij Hem wilde zijn. Dit verlangen kennen we ook van andere gebeurtenissen in het leven van Petrus. Maar tegelijkertijd klonken twijfels door in zijn woorden. Zoals we het van Petrus kennen, had hij ook de oplossing om zijn twijfels direct weg te nemen: 'gebied mij tot U te komen op het water' (vs. 28). Hij wilde uit het wiebelige schip komen, in de onmiddellijke aanwezigheid van de Heere.

Mochten we ooit twijfels hebben in moeilijke situaties, dan hoeven we ons daar niet voor te schamen. Het is echter belangrijk dat wij het voorbeeld van Petrus volgen en onze gedachten open en eerlijk aan de Heere vertellen en dan wachten op Zijn antwoord. **Hij kent ons door en door, Hij kent ook onze onzekerheden en twijfels.** Bovendien is Petrus' uitspraak niet alleen gericht op het wegnemen van zijn twijfels, maar drukt hij tegelijkertijd zijn vertrouwen uit in de almacht van zijn Heere.

Het antwoord van de Heere

In zijn oneindige genade neemt de Heere onze vragen en twijfels voor Zijn rekening. Hij wil ons Zijn vrede in ons hart geven. Hij weet altijd hoe Hij ons in liefde en wijsheid kan ontmoeten, zodat we kunnen leren wat we moeten leren. 'Kom!' is Zijn een-

voudige antwoord aan Petrus. Hij reageerde daadwerkelijk op het verzoek van Zijn discipel en toen Petrus kort daarna begon te zinken, liet Hij hem niet ten onder gaan. Het is alsof de Heere ons wil zeggen: 'Als je twijfelt, zeg het Me dan. Vertel me alles wat beweegt en je hart belast'.

Een moedige reactie

Het is één ding om je verlangen te uiten en om bevestiging te vragen dat het werkelijk de Heere is Die tot je spreekt; het gehoorzamen van de Heere en Zijn woord is iets anders. Petrus stapte daadwerkelijk uit het schip, stak het water over en liep naar de Heere Jezus.

Zijn geloof wordt vaak geprezen voor het zetten van deze stap. Het vergt inderdaad veel moed om eruit te komen als de Heere ons uitnodigt. Maar ook het in het schip blijven, zoals de andere discipelen deden, vereist geloof en geduld, want de storm woede nog steeds onverminderd voort. Toch moesten de discipelen blij zijn, want Hij was nu bij hen. Voor Petrus waren de omstandigheden ook buiten de boot niet veranderd. Zogenaamd dichter bij de Heere was ook daar de storm onmiddellijk waarneembaar.

De enige Hulpbron

Petrus beseftte dit al te snel toen hij van de Heere naar de onstuimige golven keek. Onmiddellijk begon hij te zinken! En nu?!

Toen Petrus begon te zinken, riep hij onmiddellijk de Heere om hulp. Alleen de Heere kon hem redden van een zekere ondergang. Zijn eigen overwegingen en voorstellen voor oplossingen hadden geen nut meer. 'Heere, behoud mij!' (vs. 30). Alleen deze drie woorden riep Petrus uit.

De Heere reageerde onmiddellijk. Ondanks zijn twijfels liet Hij Zijn discipel niet verdrinken, maar strekte Hij Zijn hand uit en pakte Hij die van Petrus vast. De Heere was nu Degene Die ac-

tief was. Hij pakte de hand van Zijn discipel, niet andersom. Hij bespaarde hem niet de nodige berisping vanwege zijn twijfel, maar Hij ontzegde hem Zijn hulp niet. Toen stapte Hij met hem in de boot, bij de andere discipelen. En toen, pas toen, kwamen de storm en de golven eindelijk tot rust, veranderden de externe omstandigheden.

Een belangrijke les voor ons

Pas als wij, net als Petrus, aan het eind van ons Latijn zijn en de oplossing van onze problemen en moeilijkheden aan de Heere overlaten, zullen we ook iets dergelijks ervaren. Terugkijkend kunnen we ons natuurlijk gemakkelijk afvragen waarom Petrus op de harde wind zag en twijfelde. Wij kennen de uitkomst van de geschiedenis. Petrus kende hem niet. En daarom gaf de Heere hem een speciale en passende bemoediging, in overeenstemming met zijn geloof en zijn beleving.

We weten ook niet hoe zich de omstandigheden die de Heere op onze weg brengt, zich zullen ontwikkelen. Het is dan ook niet zo vreemd dat we af en toe door twijfels worden overvallen. Vaak is er veel moed in het geloof voor nodig om te volharden in de omstandigheden, wanneer de Heere de uiterlijke situatie nog niet heeft veranderd. Maar Hij roept ons op om goede moed te hebben, want Hij is bij ons.

De Heere staat boven alles, ook boven de problemen en moeilijkheden op onze geloofsweg. Hij weet wat het beste voor ons is. Het is daarom van cruciaal belang om de Heere en Zijn Woord in geloof te gehoorzamen. Het maakt niet uit of we uit het schip moeten stappen of dat we in het schip moeten blijven.

Stefan Busch



Van harte welkom!

Graag nodigen wij u uit voor de

BIJBELSTUDIECONFERENTIE - D.V. 8 - 10 november 2024

Thema: **CHRISTUS IN HET BOEK RUTH**

We hopen ons in de studies dit jaar bezig te houden met lessen over de Persoon en het werk van Christus, zoals we ze vinden in dit bijzondere Bijbelboek. Dat gaat gepaard met praktische lessen voor ons persoonlijke en gemeenschappelijke leven, naar aanleiding van de keuzes in het gezin van Elimélech en ook van Ruth.

Naast de studies is er uiteraard tijd voor zingen, gebed, gesprekken enz. Tijdens enkele studies is er een apart kinderprogramma.

Onderkomen: de ruime vergaderzaal De Hof & logies-accommodaties De Eik en De Iep van conferentiecentrum De Kroeze Danne, Kappelhofsweg 14, Ambt Delden.

Aankomst: vrijdagmiddag 8 november 2024 vanaf 16.30 uur

Vertrek: zondagavond 10 november 2024 rond 18.45 uur

Programma: Er is een uitgebreid programma beschikbaar, vraag hier gerust naar!

U krijgt bij aanmelding een formulier waarop aantallen personen aangegeven kunnen worden. Graag per mail opgeven.

Verdere informatie:

telefoon: 0543-477444 / 06-14376728.

e-mail: admin@christelijkjeugdwerk.nl

internet: www.christelijkjeugdwerk.nl

Nadenkertje



Alarmnummer

Wat hebben een brandwond, de val van een steiger, een beroerte, een ernstig verkeersongeluk en een overdosis medicijnen met elkaar te maken? Het zijn allemaal noodgevallen – noodgevallen die op een bepaalde plek misschien binnen enkele uren plaatsvinden en waarvoor het alarmnummer 112 gebeld wordt. Of het overdag is of 's nachts, of het om een man, vrouw of kind gaat, oud of jong: als 112 gebeld wordt, gaat er een ambulance op weg met ervaren verplegers en levensreddende apparaten.

Voor al deze noodgevallen, hoe verschillend ze ook zijn, is er één alarmnummer, namelijk 112 – ook bij God is er een 'centraal nummer'.

God zegt: 'Roep Mij aan in de dag van benauwdheid; Ik zal u eruit helpen en u zult Mij eren' en: 'Ik ben de HEERE, uw Heelmeester' (Ps. 50:15; Ex. 15:26).

Wie Hem aanroept omdat hij in 'zielenood' gekomen is, ervaart ook levensreddende maatregelen:

- Hij ontvangt vergeving en hij wordt gereinigd van alle ongerechtigheid (1 Joh. 1:9).
- Hij gaat niet meer verloren, maar ontvangt een nieuw, eeuwig leven (Joh. 3:16).
- Hij ontvangt een nieuw, rein hart en ook een nieuwe geest (Ps. 51:12; Ezech. 36:26).

Maar bij alle overeenkomsten is er ook een groot verschil: het nummer 112 mag men in noodgevallen bellen – maar tot God kan zich ieder mens altijd en in iedere situatie wenden. God is altijd meteen bereikbaar en Hij bekommert Zich om iedereen die Hem aanroept! Of het nu in blijdschap of pijn is, in eenzaamheid of droefheid: Iedereen mag komen, met Hem praten en zijn hart voor Hem uitstorten.

Daarom: roep Hem aan! En: roep Hem **nu** aan!